

ΤΟ ΑΛΗΘΕΣ ΖΗΤΗΜΑ

Περί αρχαίου τινός ἠθοποιού διηγοῦνται ὅτι τόσον εὐκινῆτους καὶ εὐυποτάκτους τῇ βουλήσει αὐτοῦ εἶχε τοὺς μῦς τοῦ προσώπου καὶ τόσον τὴν μορφοπλαστικὴν δύναμιν, ὥστε κατώρθωνεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς νὰ δεικνύη πρὸς τοὺς θεατὰς τὸ μὲν ἡμισυ τῆς φυσιογνωμίας του κατηφές ὡς ἀποδιωχθεὶς ἐρωτόληπτος ἢ ἐπιλαχῶν ὑποψήφιος, ἐνῶ ταυτοχρόνως τὸ ἕτερον ἡμισυ ἐρρυτίδουν αἰ συστολαὶ τῆς μᾶλλον ἀνυποκρίτου εὐθυμίας. Τὸ ἔκτακτον τοῦτο προτέρημα πᾶς τις ἐννοεῖ πόσων ὠφελειῶν καὶ τῆς ἀποφυγῆς πόσων ἐνοχλήσεων πρόξενον ἠδύνατο νὰ εἶνε εἰς τὸν κάτοχον αὐτοῦ. Ἀναγκαζόμενος νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδείαν τῆς πενθερᾶς του ἢ τοῦ θεοῦ του, ὃν ἐκληρονόμησε, καὶ προπέμπων αὐτοὺς εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν των, θὰ ἠδύνατο νὰ φαίνεται οὕτω, παρουσιάζων εἰς τοὺς παρευρισκομένους τὸ ἀνάλογον πρὸς τὴν περίστασιν ἡμισυ τοῦ προσώπου του, κατεχόμενος ὑπὸ τῆς μεγαλειτέρας λύπης, ἐνῶ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ἠδύνατο νὰ ἐκχύνη ἐλευθέρως πᾶσαν τὴν πλημμυροῦσαν τὴν ψυχὴν του ἀγαλλίασιν. Προσκαλούμενος εἰς πληκτικὴν συναναστροφὴν θὰ ἠδύνατο νὰ φαίνεται εὐάρεστος εἰς τὴν οἰκοδέσποιαν ἐπιδεικνύων διαρκῶς εἰς αὐτὴν τὸ μειδιῶν ἡμισυ του, ἐνῶ ἐπὶ τοῦ ἄλλου θὰ ἠδύνατο ν' ἀφίνη ἐφαπλουμένην ὅλην τὴν καταλαμβάνουσαν αὐτὸν ἀνίαν. Δημοσιογραφῶν δὲ ἢ πολιτευόμενος ἐν τῇ σήμερον Ἑλλάδι θὰ κατώρθωνε νὰ θεωρῆται ὡς ὅλου τοῦ κόσμου ἄνθρωπος σοβαρώτατος, ἐκτιμῶν τὰς περιστάσεις ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος αὐτῶν καὶ πονῶν τὴν πατρίδα, ἀρκεῖ μόνον ν' ἀπέκρυπτεν ἐπιμελῶς τὸ ἀντίθετον ἐκείθεν τῆς ρινός του διάστημα, δι' οὗ θὰ ἠδύνατο νὰ γελάῃ καὶ νὰ ἐμπαίξῃ ἀνεξελέγκτως πρόσωπα καὶ πράγματα καὶ ὅλως ἰδιαιτέρως τοὺς θαυμάζοντας τὴν σοβαρότητα αὐτοῦ.

Τὴν εἰκόνα ταύτην ἀδυνατῶ νὰ μὴ συλλάβω τακτικῶς καθ' ἑκάστην πρωίαν, ὅποιανδήποτε καὶ ἂν λάβω ἀνά χειρὰς ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα, ἀφότου ἰδίως ἠρξάμεθα διανύοντες τὴν τελευταίαν ἀλλόκοτον περίοδον τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν βίου. Διότι νομίζω ὅτι καὶ εἰς τὸν ἀπειρότερον ἀναγνώστην τῶν μεταξὺ τῶν γραμμῶν λευκῶν διαστημάτων θὰ εἶνε δυνατόν νὰ διακρίνη ὅτι, μ' ὅλην τὴν φαινομένην μεταξὺ τινῶν ἀσυμφωνίαν, πάντες σχεδὸν οἱ ἐν ταῖς συγχρόνοις Ἀθηναῖς πολιτευόμενοι καὶ δημοσιογραφοῦντες ἓνα κοινὸν σκοπὸν ἔχουσι καὶ τὴν αὐτὴν πάντες καταβάλλουσι προσπάθειαν, ἣτις συνίσταται εἰς τὸ ν' ἀποκρύπτῃ ἕκαστος αὐτῶν ὅσῳ τὸ δυνατόν πυκνότερον τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ σκέψιν περὶ τῶν γινομένων. Τῆς τακτικῆς ταύτης προφανῆς καὶ κακότητος ἀποτελεσματικῶς ἐννοεῖται ὅτι εἶνε ἢ ἀποπλάνησις τοῦ κοινοῦ, ὅπερ ἀπ' αὐτῶν ἀναμένει νὰ μάθῃ τί συμβαίνει, καὶ ἢ ὅλως ἐναντία πρὸς τὴν ἀληθῆ ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων παρ' αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα περιέργον καὶ ἐξαιρετικὸν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εἶνε ὅτι, ὁμοτέχνοι ἀναίδεις ὑποκρίται ἀγνωστοὶ ἐπὶ τίνι ἕκαστος τέλει τῆς αὐτῆς ἐπαισχύοντος κωμωδίας, ἀφοῦ κάμουν ὅ,τι ἠμποροῦν πρὸς ἐξαπάτησιν τοῦ κοινοῦ, ἀσχολοῦνται ἔπειτα πῶς νὰ ἐξαπατηθῶσι καὶ ἀμοιβαίως.

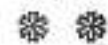
Οἱ οἰωνοσκόποι τῆς Ρώμης ἦσαν τοῦλάχιστον εὐκρινεῖς πρὸς ἀλλήλους.

Ἄλλ' ἀγαθὴ τύχη! Ἡ τελευταία αὕτη ἑβδομάς, καίτοι ἀνήκουσα εἰς τὴν ἀπόκρυστον, ἀφοῦ μᾶς παρέσχε καὶ τὴν τελευταίαν φάσιν τῆς σκαμνῆς φαντασμαγορίας, εἰς ἣν παριστάμεθα, διὰ τῆς ἐφευρέσεως τῆς πολιτικῆς τῆς μὴ προχωρήσεως, τῆς ἀπειλῆς τῆς εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου ἐξόδου τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν παιγνιδίων τοῦ ναυτικοῦ μᾶς παίζοντος

τὸ κρυφτὸ μετὰ τῆς γαλλικῆς ἀτμακῆτος ὀπισθεν τῆς Φανερωμένης, φαίνεται ὅτι μέλλει νὰ δώσῃ τὸ σύνθημα τῆς ἀφαιρέσεως τῶν προσωπειῶν.

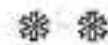
Μικρὸν κατὰ μικρὸν ἢ ἐπιτηδες διαχυθεῖσα τριγύρω αὐτοῦ ὁμίχλη εὐτυχῶς διασκεδάννυται καὶ ἀρχίζει νὰ γίνεταί αἰσθητὴ καὶ καταφανὴς τοῦ κηδοῦς αὐτοῦ μορφοπλαστικοῦ, ὅπερ ἐβασπίστη ἐξωτερικῶν ζήτημάτων, ἢ κενότης. Αὐτοὶ οἱ ἠθοποιοὶ ἀρχίζουν νὰ εὐρίσκουν ὅτι ἢ προσποίησης παρετάθη ἐπὶ πολὺ καὶ ἀποφασίζουσιν, βεβαιωθέντες φαίνεται ὅτι ἢ ἀγανάκτησις τοῦ ἐξαπατηθέντος κοινοῦ δὲν θὰ φθάσῃ ἴσως ἢ μόνον μέχρι συριγμῶν, καὶ στρέφουσιν ὀλίγον κατ' ὀλίγον πρὸς τὸ φῶς τὸ ἐν τῇ σκιά μόνον ἄχρι τοῦδε μέρους τοῦ προσώπου των, ὅπερ φαίνεται τόσῳ ἡμερον ὅσῳ τὸ ἄλλο ἐφαίνετο ἄγριον, τόσῳ μαλακὸν ὅσῳ τὸ ἄλλο ἐφαίνετο βλοσυρόν, τόσῳ ἀφρόντιστον ὅσῳ τὸ ἄλλο ἐφαίνετο σκυθρωπὸν. Ὑπὸ τὴν προσωπίδα δὲ τοῦ ἐξωτερικοῦ λεγομένου ζήτηματος ἀποκαλύπτεται ἢ εἰδεχθῆς μορφή τοῦ αἰωνίου ἐσωτερικοῦ μᾶς ζήτηματος, τῆς πρὸς ἀλληλα πάλης τῶν κομμάτων, τῆς πτώσεως τοῦ κ. Δηληγιάννη ἢ τῆς ἀνόδου τοῦ κ. Τρικούπη.

Πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος τούτου προσεκλήθη ἢ ἐπιστρατεία, συνήφθησαν τὰ νέα δάνεια ἐπεβλήθησαν οἱ νέοι φόροι, ἀνεστατώθη σύμπασα ἢ Ἑλλάς, ἐταλαιπωρήθησαν ἐπὶ ἐξάμηνον ἑκατὸν χιλιάδες πολιτῶν, ἐπεδαρύνθησαν τὰ οικονομικὰ ἡμῶν μὲ διακόσια νέα ἑκατομύρια ἐξόδων. Πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου τούτου ἐγένον τόσοι νέοι προβιβασμοὶ, ἠγοράσθησαν τόσα ταρπιλλοφόρα, ὠπλίστη μέχρις ὀδόντων ὁ τόπος. Πρὸς διεξαγωγὴν τῆς πάλης ταύτης ἐτέθη εἰς κίνησιν ὅλη ἢ Εὐρώπη, συνεταράχθησαν τὰ ἀνακτοβούλια, ἐσαλεύθη ἐπὶ τῶν βάσεων του τὸ ἡμισφαίριόν μας καὶ ἐστάθμευσαν εἰς Σούδαν οἱ στόλοι τῶν Δυνάμεων.

Ἡ ἑλληνικὴ εὐφυΐα ἐθριαμβεύσει καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην. Κατωρθώσαμεν νὰναμιζώμεν τὸν κόσμον χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσῃ εἰς τὰ οἰκογενειακά μας, νὰ τὸν μεταχειρισθῶμεν ὡς ὄργανον πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἰδιαιτέρων παθῶν μας, νὰ τὸν κάμωμεν ἀπλοῦν κομματάρχην μας. Καὶ οἱ γελοῖοι ξένοι τὸ ἐπίστευσαν, ἐνῶ ἦτο τόσῳ εὐκόλον νὰ στείλουν ἓνα ἀντιπρόσωπόν των ἀπ' ἀρχῆς τῆς κωμωδίας ταύτης εἰς τὴν τελευταίαν σύνοδον τῆς βουλῆς μας διὰ νὰ ἐννοήσουν τί ἐμελλε νὰ συμβῇ. Τὸ σχέδιον τοῦ πολέμου εἶχε καταστρωθῆ ἀπ' ἐκεῖ καὶ μόλις ἔληξεν ἢ σύνοδος ἐτέθη εἰς χρῆσιν.

Εἰς τὸ ἐν σχέδιον, τὸ τοῦ εὐρεθέντος ἐν τῇ ἐξουσίᾳ κόμματος, περιελαμβάνετο ἢ ἐπιστρατεία, διεγράφετο ἢ ὅσῳ τὸ δυνατόν ἐπιτηδειότερα περιπλοκὴ καὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν ἐξωτερικῶν, καὶ προσδιωρίζετο ὡς τέρμα ἢ εὐσχημος καὶ ἐπιδεξία ἐν τέλει διεξόδος διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ πρώτου τυχόντος ἀπὸ μηχανῆς θεοῦ, οὕτως τὸ πρόσωπον κατάλληλοι νὰ παίξωσιν ἐκρίθησαν αἱ Δυνάμεις. Εἰς δὲ τὸ ἄλλο σχέδιον περιελαμβάνετο ἢ ἀποχώρησις εἰς Μεσολόγγιον, τὰ μέχρι Κερκύρας ταξείδια, αἱ ἐπισκέψεις εἰς τὴν Παναγίαν τὴν Παρηγορήτριαν καὶ ἢ οὕτως ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἐνέδρευσις καὶ ἀναμονὴ τῶν περιστάσεων.

Τὸ δὲ ἔθνος; Αὐτὸ δὲν εἶχε σχέδιον, δὲν ἔχει πολιτικὴν. Διότι ἂν εἶχε θὰ εὐρίσκε τὸν καιρὸν νὰ τὸ παρεμβάλῃ μεταξὺ τῶν δύο ἀντιπάλων κομματικῶν σχεδίων καὶ θὰ κατώρθωνε νὰ εὐρῇ τὸν ἄνθρωπον, ὅστις νὰ τὸ ἐκτελέσῃ, ἴστω καὶ ἂν ἔπρεπε διὰ τοῦτο νὰ τὸν ἀνακηρύξῃ πρωθυπουργόν, ὑπάτον, δικτάτορα, ἀκόμη περισσότερο! Ἄλλ' ὁ δυνατὸς αὐτὸς τοῦ Ἰσραὴλ δὲν ἐφάνη καὶ τοῦτο δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ σημαίνῃ ὅτι τὸ ἔθνος δὲν εἶχε σχέδιον νὰ τῷ δώσῃ πρὸς ἐκτέλεσιν.

Τώρα αν άφηκε να διεξαχθής όλος αυτός ο άχρειος άγων εις την ράχιν του, τί σημαίνει; Δεν είνε τó πρώτον παιγνίδι όπου του παίζουν. Δεν είνε τó πρώτον ποτήριον τής αίσχύνης τó όποιον καταπίνει. Δεν είνε τó πρώτον στίγμα τó όποιον του έγκολάπτουν. Συνείθισε πρό πολλού εις αυτά. Η ύπομονή, τήν όποιαν τῷ συνεβούλευεν άλλοτε ο μαρκήσιος Βήκονσφιλδ, έγγεινεν ή κυριωτέρα άρετή του.

Και κατήντησε πρωτοφανές έθνος παραδόξων στωϊκῶν, βαδίζον πρός τήν άτιμωσιν και τήν καταστροφήν του έπίσης ευθύμως και άδιαφόρως, όσον και οι παλαιοί εκείνοι φιλόσοφοι ότινες έδέχοντο τόν θάνατον έστεμμένοι με ρόδα.

Κράκ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Νέου χαρακτηρισμού τής πολιτικῆς τής κυβερνήσεως ειχομεν τήν ευτυχίαν να ιδωμεν τήν γέννησιν τελευταίον. Αύτη συνίσταται, ως διδασκόμεθα ήδη, όχι εις ύποχώρησιν, ως διεδόθη κακοβούλως, άλλ' εις μη προχώρησιν.

Συμφώνως πρός τόν όρισμόν τουτον νομίζομεν και ήμεις ότι δεν δικαιούμεθα μὲν έτι να χαρακτηρίσωμεν τήν πολιτικήν ταύτην τής κυβερνήσεως ως *φιλοπάτριδα*, δυνάμεθα όμως να *ονομάσωμεν* από τουδε αυτήν μη *φιλοπάτριδα*.

Έν τούτοις ή κυβέρνησις, καθά μετ' επιτάσεως διαδιδεται, παραιτείται λίαν προσεχώς. Σχηματίζεται δε ύπουργείον άχρουν υπό τόν κ. Σωτηρόπουλον. Ευκόλως όμως έννοει πᾶς τις ότι ύπουργείον υπό τόν κ. Σωτηρόπουλον δεν είνε δυνατόν να είνε ύπουργείον *άχρου*, άλλ' ύπουργείον... *πελιδρόν*.

Είμεθα έντεταλμένοι να διαψεύσωμεν κατηγορηματικῶς τó λεχθέν ότι ο νέος πρεσβευτής τής Τουρκίας έρχεται όπως μᾶς προσφέρη (δούν) τήν *Έλασσάνα*.

Ο κ. Τρικούπης κατά τήν τελευταίαν περιοδείαν του έπεσκέφθη λέγουσιν κι έφημεριδες, και τήν έν Κερκύρα εκκλησίαν τής Παναγίας τής Παρηγορητριάς. Καταλληλότερον και μάλλον συμφέρον αυτόῦ ταξείδιον όμολογουμένως δεν ήδύνατο να κάμη.

Ο αυτός κ. Τρικούπης έπεσκέφθη τελευταίον και τὰ έν Άρτη ελληνικά πυροβολεία και όχυρώματα και εξήτασε λεπτομερῶς τὰ κατ' αυτά.

Είνε ευτύχημα δια τήν πολιτικήν ύπαρξιν του κ. Τρικούπη ότι ή έπίσκεψις αύτη δεν περιήλθεν εις γνώσιν του έν Βιέννη άνταποκριτοῦ τῶν *Καιρῶν*, του *ονομάσαντος* αυτόν τελευταίον *σύμμαχον* τής Τουρκίας, διότι *άναμφιβόλως* μετά ταύτην δεν θά *εδίσταζε* να τόν *ονομάση* και *κατάσκοπον* αύτης.

Μεταξύ δύο :

— Γιατί ο Δεληγιάννης είπεν ότι δεν ήμπορει να *εγαίνη* εις τήν όδόν Αϊόλου δια να διαψεύση τὰς ψευδεΐς ειδήσεις;

— Γιατί εκεί είνε τó γραφείον του *Χρόνου* που βγαίνουν *όλαις*

Δια Β. Δ. άγγέλλεται ότι ο δήμος Οίνεωνος μετωνομάσθη

δήμος Εύπαλίου. Φανταζόμεθα τήν ανακούφισιν, ήν θά αίσθάνεται ο δήμαρχος του μη άκούων πλέον διαρκῶς λεγόμενον περί αυτού : *Ο δήμαρχος Οίνεωνος*.

Άξενόμα

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΑ

1.

Τρελλή, θεότρελλη κοπέλλα,
άποκρηά μυγδαλομμάτα,
παντοῦ σκορπᾶς ζωή και τρέλλα,
άγάπη κ' έρωτα και νηάτα.

Σ αυτό τó έθνος τó τρελλό
Και σύ, τρελλή, να κατοικήσης . . .
Φρενοκομείτο πειό καλό
δεν θαύρης όπου κι' αν ζητήσης.

2.

Έφέτος αν ματκαρευθής
κι' αν σε χορό σε άπαντήσω
σ' τó λέγω πῶς ευθύς - ευθύς
άγάπη μου, θά σε γνωρίσω.

Θάχης κρυμμένο τó κορμί σου
σε *domino* ελο μετάξι,
θ' αλλάξ' ή μάσκα τή μορφή σου
μα τήν καρδιά σου δεν θ' αλλάξη.
Για τούτο κι' όπου σ' άπαντήσω
ευθύς - ευθύς θά σε γνωρίσω.

3.

Στ' άλλα τὰ έθνη μακρυά
τὰ μάτια μου στηλόνω
και βλέπω τήν άποκρηά
μία φορά τó γρόνο.

Μά 'στη δική μας τήν πατρίδα
άποκρηά δεν θά γενή,
γιατ' έχει εκείνη παρ' έλπίδα
άποκρηά παντοτεινή.

Άποκρηά και εις τούς νόμους,
άποκρηά και 'στη βουλή,
άποκρηά και εις τούς δρόμους,
άποκρηά παντοῦ τρελλή.

Δεν ξέρομε τó τί ζητούμε,
δίχως μυαλό, δίχως παράδες
και δίχως μάσκαϊς να φοροῦμε
είμεθα όλοι *μασκαράδες*.

Quotidienne